

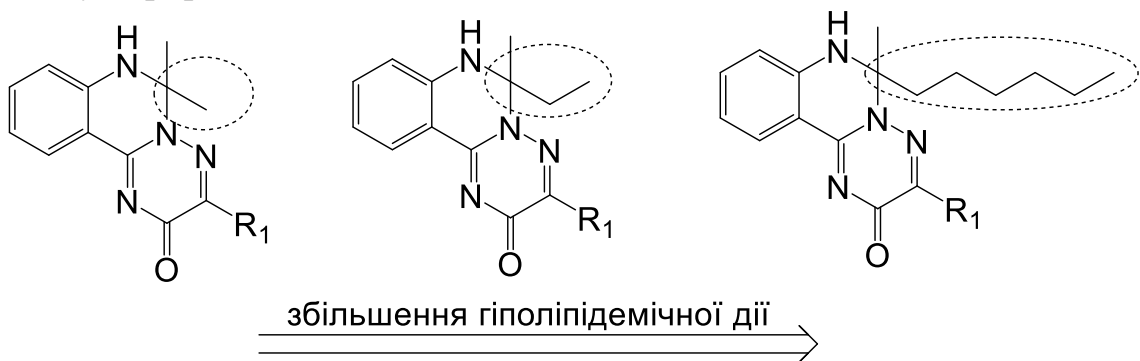
6,6-ДИАЛКІЛ-3-R-6,7-ДИГІДРО-2H-[1,2,4]ТРИАЗИНО[2,3-С]ХІНАЗОЛІН-2-ОНИ – НОВИЙ КЛАС ГІПОЛІПІДЕМІЧНИХ АГЕНТІВ

О. Ю. Воскобойнік, О. С. Коломоєць, В. М. Швець, С. І. Коваленко

Запорізький державний медичний університет

a.yu.voskoboynik@gmail.com

Відомо, що хвороби пов'язані з порушеннями роботи серцево судинної системи посідають перше місце серед причин смертності населення у більшості країн. Також загальноприйнятим є твердження, що в якості одного з найбільш поширених патогенетичних механізмів виникнення серцево судинних патологій виступають дисліпідемії різного характеру. Зазначені факти безперечно обумовлюють актуальність пошуку нових гіполіпідемічних агентів серед сполук природного та синтетичного походження.

Нами проведено дослідження гіполіпідемічної активності ряду 6,6-диалкіл-3-R-6,7-дигідро-2H-[1,2,4]триазино[2,3-с]хіназолінів, які були одержані нами в рамках системного пошуку нових біоактивних сполук серед заміщених [1,2,4]триазино[2,3-с]хіназолінів. Проведені дослідження дозволили як підтвердити наявність гіполіпідемічної активності у цільових сполук, так і виявити основні особливості взаємозв'язку «будова – гіполіпідемічна дія». Так, встановлено, що визначальним фактором, який впливає на рівень гіполіпідемічної дії є довжина алкільного фрагменту у положенні 6.

ЛІКАРСЬКІ ЗАСОБИ – 4 ОКСИ-ПОХІДНІ КУМАРИНУ

О. В. Гречана

Запорізький державний медичний університет

1310grechanaya@ukr.net

Молекула кумарину входить до складу значної групи лікарських засобів з різноманітними фармакологічними властивостями, що широко застосовуються в клінічній практиці.

Субстанції являють собою полікомпонентні суміші речовин (діюча речовина та домішки), тому дослідження з розробки методик аналізу конкретних субстанцій лікарських засобів мають свою специфіку. І результати аналізу, які одержуються різними методами (оптичні, хроматографічні, об'ємні), безумовно відрізняються за припустимими межами. Беручи до уваги доволі жорсткі вимоги до допуску вмісту діючої речовини та домішок у субстанціях лікарських засобів, для одержання відтворюваних результатів необхідна обов'язкова регламентація застосованих методів і методик аналізу,

умов їх проведення, використаних реактивів та стандартних зразків, що є вкрай необхідним при проведенні фармацевтичного та хіміко – токсикологічного аналізів.

Тому ми мали за ціль дослідження визначення взаємозв'язку між показниками одержуваних констант аналізованих лікарських засобів та їх будовою.

Оцінка фактичного вмісту домішок та визначення температури топлення проводилися тільки для дикумарину, неодикумарину, фепромарону, синкумару та варфарину натрію клатрату тому, що у даному випадку ми досліджували якість відповідних субстанцій, наданих нам заводами – виробниками з відповідністю вимогам методик контролю їх якості.

У всіх випадках концентрація досліджуваних похідних кумарину була однаковою. Детектували хроматограми в УФ – світлі (245 нм).

Відстань пробігу розчинника – 15 см.

Статистичну обробку проводили за методикою ДФУ з обумовленою кількістю паралельних дослідів (n=6).

При оцінюванні фактичного вмісту домішок у аналізованих сполуках нами були прийняті до уваги рекомендації Міжнародної Фармакопеї з виявлення вторинних алкалоїдів маткових ріжків методом ТШХ.

Методика виявлення домішок: зазначену кількість досліджуваної речовини розчиняли у 95 % спирті етиловому та наносили на хроматографічні пластинки у зазначених кількостях за допомогою мікрошприця фірми “Merck”. Після розділення речовин у зазначених системах розчинників та детектування їх хроматографічних зон був виявлений мінімальний об'єм робочого розчину, у якому визначалися домішки (плями на межі видимості). Розрахунок відсоткового вмісту домішок проводили за визначеним рівнянням:

При аналізі досліджуваних сполук встановлені межі вмісту домішок.

Статистична обробка аналітичних констант, що вказували на кількість досліджуваних сполук у аналізованих лікарських препаратах за методиками МКЯ та відсоткового вмісту домішок проведено за методиками, рекомендованими ДФУ. У всіх випадках кількість проведених досліджень (n) дорівнювало 6.

Визначені нами величини hR_f , температура топлення °С, відсотковий вміст аналізованої речовини за діючими МКЯ та домішок у досліджуваних зразках лікарських засобів у всіх випадках були середніми з шести паралельних дослідів.

Висновки: нами вивчалися відповідності дикумарину, неодикумарину, фепромарону, синкумару, карбокромену та варфарину натрію клатрату вимогам фармакопейного та хіміко-токсикологічного аналізу з розробкою оптимальних методик хроматографічних досліджень для визначення вмісту домішок у досліджуваних лікарських засобах – похідних кумарину.